

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж-По1-Тои 14/24
10.6.2025. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија: Милимира Лукића, председника већа, Драгана Тесаровића и Драгољуба Албијанића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Мирјане Јанковић Недић и Сање Булатовић, као записничара, у поступку за трајно одузимање имовине проистекле из кривичног дела, према правном следбенику трећег лица АА, ББ, одлучујући о жалби пуномоћника правног следбеника трећег лица, адвоката Небојше Перовића, изјављеној против решења Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал Тои-По1 3/24 од 25.10.2024. године, након одржаног рочишта у смислу члана 48 став 2 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, дана 30.04.2025. године, а након већања и гласања дана 10.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УВАЖАВАЊЕМ ЖАЛБЕ пуномоћника правног следбеника трећег лица АА, ББ, адвоката Небојше Перовића, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** решење Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал Тои-По1 3/24 од 25.10.2024. године, па се **ОДБИЈА** захтев за трајно одузимање имовине проистекле из кривичног дела Тужилаштва за организовани криминал Оик.бр.21/19 од 07.05.2024. године, за трајно одузимање имовине проистекле из кривичног дела од правног следбеника трећег лица АА, ББ, ЈМБГ ..., са пребивалиштем у ..., улица ... и то:

-једнособног стана број Ц16, у приземљу, површине 45м², улица ..., број улаза 2, кат. Парцела ..., КО ..., СКН ..., ЛН ..., КО ..., СКН ...;

-гараже у подруму, ГМЗ, површине 15м², улица ..., број улаза 1, кат. Парцела ..., КО ..., СКН ..., ЛН ..., КО ..., СКН ...

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал Тои.По1 3/24 од 25.10.2024. године, усвојен је захтев Тужилаштва за организовани криминал Оик.бр.21/19 од 07.05.2024. године, за трајно одузимање имовине, те је одлучено да се од правног следбеника трећег лица АА, ББ, са личним подацима као у изреци, трајно одузме имовина проистекла из кривичног дела, и то једнособан стан

број Ц16, у приземљу, површине 45м², улица ..., број улаза 2, кат. Парцела ..., КО ..., СКН ..., ЛН ..., КО ..., СКН ... и гаража у подруму, ГМЗ, површине 15м², улица Др ..., број улаза 1, кат. Парцела ..., КО ..., СКН ..., ЛН ..., КО ..., СКН ... Такође је одлучено да ће одузетом имовином управљати Дирекција за управљање одузетом имовином до правноснажног окончања, на основу члана 9 став 1 тачка 1 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела.

Против наведеног решења жалбу је изјавио пуномоћник правног следбеника трећег лица АА, ББ, Небојша Перовић, из свих законских разлога, с предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијано решење и одбије захтев Тужилаштва за организовани криминал за трајно одузимање имовине од правног следбеника трећег лица АА, ББ.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, у смислу одредбе члана 48 став 2 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, одржао је рочиште у присуству Тужиоца за организовани криминал, Наташе Трнинић и пуномоћника правног следбеника трећег лица АА, ББ, адвоката Небојше Перовића, а у одсуству уредно обавештеног правног следбеника трећег лица АА, ББ, па је, након читања доказа изведених током првостепеног поступка, те оцене жалбених навода, нашао:

-жалба је основана.

Наиме, у поступку трајног одузимања имовине примењује се Закон о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, којим се, између осталог, уређују и услови одузимања имовине физичких лица проистекле из кривичног дела, те је чланом 3 тачка 2 предвиђено да се имовином проистеклом из кривичног дела сматра имовина власника која је у очигледној несразмери са његовим законитим приходима, а власником се, у смислу тачке 4 наведеног члана сматра окривљени, окривљени сарадник, оставилац, правни следбеник или треће лице, док се, на основу тачке 8, трећим лицем сматра физичко или правно лице на које је пренета имовина проистекла из кривичног дела.

Одредбом члана 38 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела којим је прописано трајно одузимање имовине, односно ставом 3 наведене законске одредбе, између осталог је предвиђено да захтев против трећег лица садржи и доказ да је имовина проистекла из кривичног дела пренета у циљу осујећења одузимања, те је чланом 43 овог закона између осталог, прописано да ако је захтев усмерен на имовину трећег лица, јавни тужилац износи доказе да је имовина пренета на треће лице без накнаде или уз накнаду која очигледно не одговара стварној вредности, у циљу осујећења одузимања.

Имајући у виду наведене законом прописане услове, по оцени већа Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, у конкретном случају нема поузданих доказа да је имовина, која је предмет захтева за трајно одузимање имовине од правног следбеника трећег лица АА, ББ, у очигледној несразмери да његовим законитим приходима, те да је та имовина проистекла из кривичног дела пренета на треће лице, а све у циљу осујећења одузимања.

Наиме, предмет прецизираног захтева за трајно одузимање имовине проистекле из кривичног дела Тужилаштва за организовани криминал Оик.бр.21/19 од 07.05.2024. године, у односу на правног следбеника трећег лица АА, ББ је једноипособан стан број С16, у приземљу, површине 45 м², у Улици ..., број улаза 2, кат. Парцела ..., КО ..., СКН ..., ЛН ... КО ..., СКН ... и гаража у подруму, ГМЗ површине 15 м², у Улици ..., број улаза 1, кат. Парцела ..., КО ..., СКН ..., ЛН ..., КО ..., СКН ..., с обзиром да је власник треће лице АА преминула, а као њен наследник оглашен је ББ.

С обзиром на услов прописан одредбом члана 3 тачка 2 Закон о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, у конкретном случају је неопходно у довољној мери учинити вероватним чињенице везане за несразмерност између законитих прихода и вредности имовине власника трећег лица, сада пок. АА, те је, овај суд, ценећи све доказе у списима предмета, нашао да нема довољно доказа на основу којих би се утврдило да је предметна имовина проистекла из кривичног дела, односно да је управо осуђени ВВ, унук трећег лица АА, који је правноснажно осуђен да је извршио кривично дело са елементима организованог криминала, финансирао куповину једноипособног стана и гараже ..., од незаконитих прихода, тј. да је он финансирао куповину предметних непокретности на име трећег лица АА, односно да је стварни власник те имовине.

Апелациони суд у Београду је ценио вредност имовине чији је власник правни следбеник сада пок. АА, као и њене законите приходе, законите приходе њеног покојног супруга, као и сина – правног следбеника ББ и снахе – сведока ГГ, те је утврдио да су постојала средства из којих је финансирана куповина предметних непокретности, без обзира што иста нису званично регистрована, имајући у виду њихове исказе, те исказе испитаних сведока ДД и ЂЂ, као и остале доказе достављене од стране пуномоћника правног следбеника трећег лица, ближе наведене на страни 16. побијаног решења.

Наиме, из исказа испитаних сведока утврђено је да је сада пок. АА издавала у закуп пољопривредно земљиште, да је као трговац продавала производе на пијаци, да је имала уштеђевину, да је породица приходовала и од продаје животиња, односно да су приходе остваривали и на други начин, који нису нигде евидентирани код надлежних органа, али је општепознато да то чини већина људи са села, те самим тим подаци Фонда ПИО и Пореске управе, у конкретном случају, нису од утицаја на закључак овог суда да су постојали законити приходи сада пок. АА и чланова њене породице из којих је финансирана куповина предметних непокретности. Ово посебно када се имају у виду и наводи сведока ГГ и ББ, правног следбеника трећег лица АА, да су у куповину предметног стана и гараже ..., делом уложена и њихова новчана средства, затим новац који је њихова ћерка ЕЕ добила поводом прославе 18. рођендана, те новац од продаје пољопривредне механизације комшијама ДД и ЂЂ у износу од 17.000 евра. Сведоци ДД и ЂЂ у својим исказима су потврдили да су купили пољопривредне машине од породице ... за наведени износ, о чему сведочи и уговор о купопродаји машина између ЂЂ и АА. Сведоци су такође навели да су ББ плаћали закуп земље, као и да су званице на 18. рођендану његове ћерке давале новац као поклон.

Имајући у виду све наведено, према оцени већа Апелационог суда у Београду,

Посебног одељења, основано се у жалби пуномоћника правног следбеника трећег лица истиче да су наведени приходи трећег лица, сада покојне АА и чланова њене породице били довољни за куповину предметних непокретности.

Када је у питању одузимање имовине од трећих лица, тужилац мора да докаже да се ради о имовини окривљеног, која је проистекла из кривичног дела, а коју је потом осуђени пренео на треће лице, без накнаде или уз накнаду која очигледно не одговара стварној вредности. Међутим, према оцени већа овог суда, у конкретном случају, тужилаштво није пружило доказе на основу којих би се на поуздан начин могло утврдити да је имовина осуђеног ВВ пренета на правног следбеника трећег лица АА, ББ, те да су непокретности које су предмет захтева, стечене од имовине осуђеног која води порекло од извршења кривичног дела. За примену законских одредби за одузимање имовине проистекле из кривичног дела од трећег лица није довољна само удаљена претпоставка да је та имовина прибављена новцем окривљеног, у конкретном случају осуђеног ВВ, већ захтев против трећег лица треба да садржи доказе да је имовина проистекла из кривичног дела пренета у циљу осујећења одузимања, а што овде није случај, јер тужилаштво није пружило доказе да је имовина осуђеног ВВ пренета на правног следбеника трећег лица, те да су предметне непокретности стечене од имовине осуђеног која води порекло од извршења кривичних дела.

Основано се жалбом пуномоћника правног следбеника трећег лица, адвоката Небојше Перовића наводи да комуникације коју је осуђени ВВ остварио преко *viber* апликације путем порука са лицем које је у његовим контактима означено као “архитекта – дизајнер ...” у периоду од 03.10.2019. године до 13.11.2019. године не произлази као вероватно да је стварни власник предметних непокретности осуђени ВВ, јер се из наведене комуникације у којој се помиње не може утврдити на коју се непокретност односи, односно не може се са извесношћу довести у везу са предметним непокретностима, због чега је овај суд, у недостатку других доказа из којих би се могло утврдити да је осуђени стварни власник предметне имовине, који је своја новчана средства финансирао у исто, односно да се ради о имовини осуђеног, која је проистекла из кривичног дела и која је потом од стране осуђеног пренета на треће лице, а потом њеног правног следбеника, што је неопходан услов за одузимање имовине, уважавањем жалбе пуномоћника правног следбеника трећег лица преиначио првостепено решење тако што је одбио захтев Тужилаштва за организовани криминал за трајно одузимање имовине проистекле из кривичног дела Оик.бр.21/19 од 07.05.2024. године.

Из изнетих разлога, а на основу одредбе члана 48 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, одлучио је као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мирјана Јанковић Недић,с.р.

Председник већа – судија
Милимир Лукић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице

Јасмина Ђокић